

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Na vsak četrtik in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 6 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Kdor hodi sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, sprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za susretje se običajno od enostopne petlivrste za enkrat 18 vin, ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 5 vin. Parte in zabave vsake petlivrste 24 vin, Izjave in Poslano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nepravne reklamacije so poštnine proste.

Vojska med Nemčijo in Portugalsko.

No vegospodarske odredbe.

Vlada je izdala dve novi odredbi, po katerih se morajo popisati zaloge krompirja in kave. Nadalje bo v kratkem izšla tudi naredba, po kateri se odredi na Stajerskem revizicija klavne živine. Da so naši ljudje o vseh važnejših vladnih odredbah poučeni in se tako morejo varovati pred kaznijo, prinašamo, kakor navadno o vseh drugih, tudi o teh odredbah glavna in važnejša določila. Ob enem pa objavljamo tudi pogoje, ki so merodajni za oprostitev konj od klasifikacije in dobavo vojaških konj za spomladanska dela.

Popisovanje zalog krompirja. Stajersko namestništvo razglasa: Notranje ministrstvo je določilo na dne 20. marca 1916 popisovanje vseh zalog krompirja, bodisi krompirja za kuho, za živinsko klajo ali pa krompirja za industrijske namene. Popisovanje krompirja bo izvršil župan ali pa od njega pooblaščen zaupni možje in se bo vršilo od hiše do hiše. Vsak posestnik ie po cesarski naredbi z dne 7. avgusta 1915 dolžan zaloge krompirja, ki ga ima shranjenega, natančno naznaniti. Naznaniti se mora vso množino krompirja in se krompir, ki ga kdo rabi za seme, domače potrebe ali za krmo, ne sme zamolčati. Kdor bi se protivil, na stavljena vprašanja dajati pravilni odgovor, se lahko kaznuje z denarno globo do 2000 K ali z zaporom do 3 mesecev. Kdor pa bi svoje ali shranjene zaloge krompirja utajil ali skril, se radi prestopka kaznuje s strogim zaporom od 1 meseca do 1 leta. Poleg ječe se lahko naloži tudi denarna globa do 20.000 K. Isto kazen lahko dobijo tudi osebe, ki zastopajo lastnika krompirja ali ki dajo v njegovem imenu kriva pojasnila ter zatajijo krompirjeve zaloge. V takih slučajih dovoljuje vladna odredba, da se krompir zaseže v korist države. Če pa stori kaj takega obrtnik, se istemu lahko odvzame še tudi pravica do izvrševanja obrti. — S tem popisovanjem hoče vlada dognati, koliko krompirja je še na razpolago. Krompir, ki ga posamezniki rabijo za seme, za hrano družine in krmo domače živine, se nikomur ne bo odvzel, oddajati se bodo morale samo odvišne zaloge.

Revizicija živine. Kakor izvemo iz verodostojnega vira, se bo v prihodnjem času nakupilo na celém Stajerskem revizicijskim potom 10.000 klavne živine za vojaštvo. Izvzeta bo vprežna živina, ki je potrebna za obdelovanje gospodarskega, krave mlekarice in plemenska živina. Občinski zastopi, oziroma žetvene komisije, naj že sedaj sestavijo seznam, iz katerega bo razvidno, kaj je neobhodno potrebno za domačo rabo, kaj se v sili lahko pogreša in kaj se sploh brez težave prodaja.

Vojaški konji za spomladanska dela. Vojaška oblast bo dala letos kmečkemu ljudstvu za opravljanje spomladanskih del na pomoč vojaške konje. Kdor nima dovolj svoje vprežne živine, da bi mogel pravočasno obdelati svoja polja, naj takoj vložijo prošnjo na okrajno glavarstvo, da se mu posodijo za gotovo dobo vojaški konji. Prošnjik mora dati za vojaške konje na razpolago potrebne hlevske prostore, stanovanje za vojaka, ki spremlja konje, hrano in kruh vojaku ter krmo konjem. Delodajalec mora dati vsakemu možu, ki spremlja konje, še dnevno plačo, katero določi okrajno glavarstvo. Oves za konje dobi posestnik pri vojni-žitno-prometnem zavodu, a ga mora na določenem mestu sam odjemati. Konji se dajo na razpolago le za čas, ko so neobhodno potrebni in sicer za najdalje osem tednov. Če je posestnik sam zakrivil, da je konj poginil, mora plačati odškodnino. Tudi žitnozdravnika, ako je konj zbolel, mora plačati delodajalec. Vojaška oblast da konje vsakih 8 do 14 dni na svoje stroške nadzorovati. — Če torej kdo rabi konje, naj gre na občinski urad in naj tam napravi prošnjo.

Prošnje za oprostitev konj. Prve dni aprila se bo na Slovenskem Stajerju pričela klasifikacija konj. Ker je sedaj že itak jako malo konj na deželi, in se isti neobhodno rabijo za opravljanje gospodarskih del, bodo mnogi posestniki gotovo vložili prošnje za oprostitev svojih konj. Omenimo pa, da so prošnje za oprostitev konj od klasifikacije mnogokrat krivo naslovljene in napačno utemeljene. Prošnje za popolno oprostitev konj se vlagajo na okrajno glavarstvo in ne na ministrstvo ali na vojaško poveljstvo. Prošnje za odlog v poklic konj (začasno oprostitev) zaradi nujnih gospodarskih del itd. pa se morajo nasloviti na vojaško poveljstvo (v naših krajih: Militärkommando, Gradec). Od klasifikacije morejo biti o-

prošene breje kobile in kobile, ki so dobre plemenjače in se se bodo pripustile k žrebu. Kdor ima take kobile, naj napravi prošnjo na okrajno glavarstvo in dokaže s potrebnimi potrdili, da je kobila breja, pripuščena ali da se bo pripustila ter da je dobra plemenjača. Ako pa želiš, da bi se ti tvoj konj, ker ga ne moreš popolnoma oprostiti, takoj ne odvezel, napravi prošnjo na vojaško poveljstvo v Gradcu in navedi, da konja brezpogojno nujno rabiš pri obdelovanju polja in opravljanju gospodarskih voženj, da nimaš druge ali imaš premalo vprežne živine, da opravljaš voznje za vojaštvo, da voziš pošto, ali kaj takega. V prošnji moraš navesti številko razvidnostnega (evidenčnega) lista, če si ga dobil; razvidnostni list pa se prošnji ne sme priložiti. Ako do dneva, ko se vrši klasifikacija, ne dobiš rešitve svoje prošnje ali če se ista neugodno reši, ali pa se konj oprosti samo do gotovega časa, moraš ga peljati h klasifikaciji. — Da ne bo zamujeno, se naj vložijo prošnje takoj in naj se oddajo priporočeno. Da je prošnja bolj verjetna, daj jo od občine pravilno potrditi.

Popisovanje zalog kave. Stajersko namestništvo razglasa: Ministrstvo je odredilo, da se morajo dne 20. marca 1916 popisati vse zaloge žgane in sirove kave. Popisovanje zalog se ne bo vršilo pri družinah in zasebnih gospodinjstvih, ampak le pri velikih in majhnih trgovcih, v kavarnah, hotelih, gostilnah, slaščičarnah itd., nadalje v občinah, ki imajo lastne zaloge kave, v konzumnih ter sličnih društvih. Politične okrajne oblasti so že razposlale na županstva tozadevne tiskovine, katere bodo županstva razdelila med dotične zgoraj označene osebe in podjetja. Tozadevna tiskovina, obrazec B, mora biti v vseh točkah natančno izpolnjena od označenih oseb in podjetij, ki so dolžni naznaniti oblasti svoje zaloge kave. Zamolčati se ne sme nobene množine kave, tudi ne tiste, katera je namenjena za domačo rabo. Tako redno izpolnjena in podpisana tiskovina mora biti datirana z 21. marcem in jo je izročiti županstvu. Kdor bi pravočasno ne izročil županstvu tozadevne izpolnjene tiskovine, bi se ga kaznovalo z denarno globo do 2000 K ali z zaporom do 3 mesecev, kdor bi pa poskril ali zamolčal kako množino kave, bi se ga kaznovalo z denarno globo do 20.000 K ali z zaporom od 1 mesca do 1 leta.

LISTEK.

Vojne pridige v postu 1. 1916

II.

Druga postna nedelja. — Praznik sv. Jožefa.

Evangelij sv. Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Marija, mati Jezusova, zaročena Jožetu, se je, preden sta se sešla, znašla noseča od Svetega Duha. Jožef pa, njen mož, ker je bil pravičen in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivaj zapustiti. Ko je pa to mislil, glej, prikazal se mu je angel Gospodov v spanju, rekoč: Jožef, sin Davidov, ne boj se vzeti Marije svoje žene; kar je namreč v njej rojeno, je od Svetega Duha. Rodila pa bo Sina, in imenuj njegovo ime Jezus; ker on bo odrešil svoje ljudstvo njihovih grehov.

Evangelij sv. Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus s seboj Petra in Jakoba in Janeza, njegovega brata, in jih pelje same na visoko goro. In se je izpremenil pred njimi; in njegov obraz se je svetil kakor sonce, njegova oblečila pa so bila bela kakor sneg. In glej, prikazala sta se jim Mozes in Elija in sta govorila z njim. Peter pa je izpregovoril in je rekel Jezusu: Gospod, dobro nam je biti tukaj; ako hočeš, naredimo tukaj tri šotore, tobi enega, Mozesu enega in Eliju enega! Ko je še govoril, glej, jih je obsejnil svetel oblak; in glej, glas iz oblaka, rekoč: Ta je moj

ljubi Sin, nad katerim imam dopadenje; njega poslušajte! In ko so učenci slišali, so padli na svoj obraz in so se silno bali. In Jezus je pristopil in se jih je dotaknil in jim je rekel: Vstanite in nikar se ne bojte! Ko so pa povzdignili svoje oči, niso videli nikogar, kakor Jezusa samega. In ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal, rekoč: Nikomur ne pravite te prikazni, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih!

Junaki na polju časti in slave!

Druga postna nedelja je danes. Evangelij nam pripoveduje čudapoln dogodek iz življenja Jezusovega. Gospod je šel s tremi učenci, katere je izmed vseh najbolj ljubil, s Petrom, Jakobom in Janezom, na goro Tabor. Ko stoji na vrhu, zastrme apostoli. Glej, nebeški prizor! Jezus se spremeni. Dvigne se nekoliko od tal. Njegova obleka postane bela kakor sneg, obličje se mu žari kakor sonce. V takem rajskem sijaju še apostoli Gospoda niso nikdar videli. Zakrijejo si oči; ne morejo gledati naravnost v tako blestečo krasoto. O blaženi apostoli! So še v umrljivem telesu, a že gledajo Jezusa v odsevu nebeškega veličastva. Prvič se topi njih duša v nebeški sladkosti; prvič raja njih srce v zori nebeške sreče. Že pred smrtjo gledajo za trenutek v nepopisljivo nebeško lepoto.

O blaženi še le tisti, ki bodo gledali na veke v raju Gospoda „od obličja do obličja.“ „Nobeno oko še ni videlo, nobeno uho še ni slišalo in nobeno srce še ni občutilo, kar je Bog tistim pripravil, ki ga ljubijo“ (1. Kor. 2, 9). „Bog bode obrisal vse solze z njihovih

oči; smrti ne bode več, niti žalosti, niti pritožbe, niti bolečine“ (Apok. 21, 4).

Današnji evangelij gane mogočno misleča srca k hrepenenju po nebeškem veselju. Toraj — sursum corda! Kvišku srca! „Iščite, kar je gori, kjer sedi Kristus na desnici božji. V mislih imejte, kar je gori, ne, kar je na zemlji“ (Kol. 3, 1)!

Letošnja druga nedelja v postu ima pa še poseben pomen. Danes je namreč praznik sv. Jožefa. Kdo ga ne bo častil — skrbnega rednika Jezusovega! Kdo še ni tisočkrat izgovoril pobožno in spoštljivo njegovega imena, ki je za vse dobre vernike tako sveto.

Nebeški Oče sam nam je dal vsem najlepši vzgled v čiščenju sv. Jožefa. Podelil mu je neizmerno čast, da ga je izvolil za rednika, svojega edinorojenega Sina Jezusa. V odgojo mu je izročil odrešenika sveta, Kralj nebes in zemlje naj mu bo kot otrok pokoren. Koliko kraljev in prerokov v starem veku je koprne hrepenelo videti zaželjenega Mesija, a niso dosegli te sreče. Jožef pa, naj ga ne samo vidi in posluša in občuduje, temveč kot dober oče oskrbuje, nad njim čuva in ga spremlja po potu življenja.

Izvolil ga je tudi nebeški Oče za ženina najčistejše Device, nje, ki je veselje angelov, slava nebes in zemlje, pribežališče grešnikov, zdravje bolnikov, pomoč kristjanov. Sveti Jožef je bil tako upo-

pravih det, so se toraj v začetku vojne uspešno uporabljale na obeh straneh; dandanes, ko imate obe strani enake izkušnje, so seveda brez vsakega učinka.

Neka naša skupina se je ob času prve bitke pri Krasniku borila ob Visli sami. Tamkaj, pri Jožefovem, so imeli Rusi zelo spretno zakrinkane järke. Ni jih bilo mogoče najti. Zato so naši nekoga večera napravili ob Visli grmado in so postavili okoli nje deske. V temi so zažgali grmado in Rusi so začeli od vsah strani obstreljevati te lepe cilje — deske. Iz vseh jarkov so se posvetili strelji in tako našim ni bilo več treba iskati jarkov.

Nekaj večerov pozneje so spustili naši v vodo čolne, v katerih so bile vreče s krompirjem. Rusi so mislili, da hočejo naši čez reko in so streljali, kar so le mogli. Tako so izdali svoje postojanke tudi na tem mestu.

Naši črnovojniki tedaj še niso poznali vojne z zakopi in so le nespretno znali uporabljati lopato in niso znali dovolj ceniti vrednost kritja. Toda že dne 5. sept., v poštemem ruskem šrapnelskem dežju, so se vkopali globoko in potem vedno globlje. Naučili so se, kako je treba zakrinkati postojanke, in sedaj so Rusi zaman iskali naše järke. Užigali so ognje na obrežju, naši so pa poznali to stvar in se niso ganili. Prav tako tudi niso izdali nič čolni z vrečami. Nato so pa Rusi storili nekaj, kar si je mogoče izmisliti samo v njihovi armadi in v nobeni drugi ne. V temi je namreč prišel oddelek ruskih vojakov od izhodnega brega reke in tamkaj so ga, kar se je videlo čisto razločno, z za njim postavljeno strojno puško prisilili, da je vstopil v čoln. Preden so se spoznali naši črnovojniki, za kaj se gre, so Rusi že veslali čez reko proti našim. Naši so seveda streljali nanje. Imeli so velike izgube. Kar jih je ostalo živih, so dvignili roke in so se dali ujeti. Povedali so potem, da se je vse to zgodilo le za to, da bi ruski poveljnik mogel pregledati našo moč in pa našo razpredelbo.

Posebno iznajdljiv v zvižajah je bil orožniški polkovnik Fischer, poveljnik v Bukovini, ki je s pešico ljudi branil to deželo. Prodiranje Rusov je večkrat ustavil s strelskimi jarkovi, v katerih je par dekavov streljalo s pištolami. Kmečki možnarji so mu rabili za artilerijo, vozovi za gnoj pa za municijske vozove. Stotnik Kellner je nekoga dne zbral prebivalstvo treh vasi in ga je porazmestil v varni razdalji od ruskih topov. Sam je igral pruskega generalštabnega častnika. Rusi so mislili, da imajo pred seboj tri nemške brigade, in so se umaknili brez boja nazaj. Neki drug poveljnik pa je rusko špijonažo uporabil v svojo korist Braniti je moral dolgo fronto, a ni imel dovolj ljudi. Zato je dal po zanesljivih svojih ljudeh na nekem velikanskem travniku lupalam pokopati razne zabožčke in prepresti travnik z žicami. A vse je bilo prepričano, da je travnik podminiran. Po svojih špijonih so izvedeli to tudi Rusi in niso dotlej več prestopili tega travnika. Tako je naš poveljnik svoje meštvo lahko porabil drugje.

Portugalska, Nemčija in mi.

Znane nam je bilo, da je framasonska portugalska vlada od vsega početka podpirala naše sovražnike z orožjem in strelivom, toda nihče se ni zmenil za to. Ko pa je pred kratkim portugalska vlada zaplenila 80 nemških ladij, ki so se ob izbruhu nemške vojske zatekle v portugalska pristanišča, je na ta izzivalen čin, ki je v odločnem nasprotju z mednarodnim pravom, Nemčija odgovorila s tem, da je dne 9. marca napovedala Portugalski vojski — vojsko. S tem imamo enega sovražnika več, kajti sicer se ne bo mnogo poznalo, da se je prikazala še tudi Portugalska na bojnem pozorišču. Njeno bojno brodovje obstoji v par boljnih čolnih, njeno vojaštvo v par regimentih, ki so brez reda in brez posebne vojaške izobrazbe.

Dne 14. marca je tudi naša avstrijska vlada pretrgala s Portugalsko diplomatske zveze. Dostavila je portugalskemu poslaniku na Dunaju potne liste ter nakazala, da zahteva tudi naš poslanik v Lizboni od portugalske vlade svoje potne liste.

Italijansko bojišče.

Naše in italijansko uradno poročilo govori o živahnem artilerijskem boju na koroški in soški fronti. Toda naše poročilo pravi, da postaja laški artilerijski ogenj vedno hujši, iz česa bi se moglo sklepati, da Kadorna zopet prehaja k ofenzivi. O tem bomo kmalu na jasem. Na tirolski fronti pa je zapadel tako visok sneg, da sta oba nasprotnika prisiljena, zadržati se mirno. Italijanski listi zelo tožijo o plazovih. Tudi nam so plazovi delali, kakor smo že poročali, sitnosti in nam uničili celo dragocena človeška bitja. Toda tudi na Tirolsko sije te dni žarko neboško solnce. Sneg bo kmalu skopnel in z njim izginil tudi sedanj mir na fronti.

V laški zbornici je razpoloženje, kakor da bi vse imelo glavobol po veselo končani preobitni pojedini. Sedanji ministrski predsednik Salandra bi rad odšel z ministrskega stola in drugim prepustil vlado in odgovornost. Ogenj, ki ga je zakuril ob splošnem navdušenju, je obrnil sedaj svoje plamene proti njemu in vsem vojnim hujšakem. Ljudstvo je nezadovoljno, ker ni nobenih uspehov. In sedaj bi požigalci radi zbežali. Toda poslanci ne pustijo Salandre, češ, izpij juho, ki si jo skuhal, do dna. Za to glasujejo za njegove predloge in mu izrekajo zaupnice. Na ta način Salandra ne more proči. Spominjamo se dogodbe, po kateri je vojak sporočil poveljniku, da je ujel sovražnika, a ta ga noče — izpustiti.

Peta ofenziva ob Soči.

Dočim še govorimo v zgornjih uvodnih vrstah z negotovostjo, ali se je na soški fronti začela laška ofenziva ali ne, lahko z ozirom na poročila, ki smo jih med tem dobili, sedaj z vso gotovostjo razveljavimo, da se je ob Soči začela te dni peta italijanska ofenziva. Laške priprave so bile dolgotrajne, od decembra sem, in temeljite. V prostoru med morjem in Koroškim je zbralo laško armadno vodstvo dve armadi. Laška ofenziva je časovno jako dobro izbrana. Na koroški in tirolski fronti so trenutno zaradi snega in vode tudi od naše strani vsaka večja podjetja nemogoča, za to lahko razpolaga laško armadno vodstvo z najboljšimi svojimi četami ob soški fronti ter vsak dan izpolnjuje svoje izgube s svežimi ljudmi od drugod.

Toda naši poveljniki in naše vojaštvo bo znalo lahko tudi njihov najnovejši račun prekrizati.

Ob Soči.

Anton Alt, brat č. g. Ivana Alt, kaplana v Slov. Bistrici, nam piše:

Menda Vas zanima, kako životarimo na straži ob Soči proti verolomniku. Gotovo ste tudi trdno prepričani, da naša tukajšnja bojna črta ni lahka, ampak najhujša in tudi najtrdnjša. Ni čuda, saj je čuvajo že od začetka korajžni slovenski fantje in možje, ki smo dali polentanju že marsikatero bridko okusiti. Dozdaj hvala Bogu Lah ni imel sreče in smo tudi trdno prepričani, da je bo imel v bodoče še manj, kajti „slovenska kri ne stali.“ Razpoloženje sinov naše Slovenije je prav izborna. Ne pravi zastoj naša stara narodna pesem „Slovenij je rad vesel“, kajti dan na dan se razlegajo mične slovenske pesmi po kraških hribih in dolinah iz strelskega jarka do naših topovskih postojank. Naše petje je zmiraj v veselje naših poveljnikov, kateri vidijo v nas Slovence zmiraj vesele in neustrašene bojevnike slavne Avstrije. Res, lahko je slovenski narod ponosen na svoje sinove, ki so v tej svetovni borbi pokazali, da bije v njih prsih hrabro, pa tudi blago srce.

Zalibog, marsikateri pogumen mladenič in rodinski oče je že dal svoje življenje na oltar domovine. A maščevanje za drage tovariše nam daje novi pogum, da željno in nestrpnno čakamo časa, da verolomnega Laha vržemo iz našega ozemlja in pohitimo za njim v njegova mesta in vasi.

Z Bogom do naše zmage!

Na tirolski fronti sneg.

Milanski list „Corriere della Sera“ poroča dne 12. marca, da leži na italijanski fronti sneg ponekod 10 metrov visoko, vojaške barake so skoro popolnoma zasnežene. Mnoge postojanke, ki so k sreči prekrbljene z vsem potrebnim, so brez stika s svetom, in je dohod k istim popolnoma nemogoč. Sneženi plazovi drčijo po desetkrat na dan z gorskih vrhov in zasujejo glavna prometna pota. Mnogo vojaških patrulj je pokopanih pod sneženimi plazovi; isto se pa prigodi mnogokrat tudi rešilnemu moštvu, ki je poslano na pomoč.

V dolini Kanonika je izgubilo dne 9. marca 50 ljudi življenje. Na Pravala-sedlu je sneženi plaz tako zakril barake in kritja, da se z rešilnimi deli še niti pričeti ne more, ker bi se povzročili samo novi plazovi.

Ob spodnji Soči, kjer ni snega, so nastale velike povožnji.

Ob koroško-italijanski fronti.

Topničar Franc Strelec, doma iz Bukovec pri Ptuj, nam piše dne 7. marca iz koroške meje:

Dne 7. marca zvečer stojimo tukaj pri naših kanonih na straži. Res, danes je lepa in svetla noč, kakoršne že dolgo ni bilo. Bleda luna in svetle zvezdice razsvetljujejo koroško hribovje. Mirna in tiha noč vlada nad naravo. Takega miru se še ne spominjam, kar sem na tej fronti. Ni slišati strela iz pušk in ne iz topov. Tukaj imamo sneženo vreme, a kljub temu se počutimo še vedno zdravi, ne kakor polentariji, ki vpijejo neprestano: „Fređo, fređo!“ (Mrzlo, mrzlo!) Upamo, da se povrnemo v svojo domovino kot hrabri zmagovalci. Iskrene pozdrave Vam pošiljamo

podpisani slovenski fantje: Franc Strelec iz Bukovec pri Ptuj, Jakob Stih iz Vrhka, Alojzij Koprivec iz Črnega Vrha in Matija Podgorelec od Ormoža.

Italijanska artilerija grozno strelja.

Karol Stramlič, doma od Sv. Petra niže Maribora, piše svojemu č. g. župniku:

Naznanim Vam, da sem še zdrav. Sovražnik nam ne da miru in tudi mi mu ne privoščimo mirnega trenutka. Sovražnik s svojo artilerijo neznansko strelja in naši mu tudi vračajo. Laška infanterija si pa kar ne upa priti; če pa pride, pa mora s krvavimi glavami nazaj. Slovenski fantje in možje smo prepričani, da bomo prišli kot zmagovalci domov. Jaz zmiraj molim in prosim Marijo Gorsko in ljubelega Jezusa, da bi me obvarovala nesrečne krogle. Tudi to še me veseli in kratki čas dela, ko me „Slovenski Gospodar“ vsak ponedeljek obišče. Srčne pozdrave s tega skalnatega „raja. Obljubljam, da ostanem vedno zvest ljubemu Jezusu in Mariji, cesarju in domovini slovenski!

Albanija.

Odkar je padel Drač, ni bilo iz Albanije nobene važnejšega poročila. Domnevalo se je, da so se naše hrabre čete vsleji silnih naporov za nekaj časa odpočile. Tudi Italijani so menda tako mislili. Kar nenaodoma pa je došlo dne 10. marca poročilo, da so se avstrijske čete, ki stojijo pod poveljstvom generala Kövesa, dne 9. marca pojavile pred Valono in so se 20 km severno od tega mesta pri mestu Feraz, to je med rekama Semeni in Vozuza, udarile z Italijani in jih potisnile na južni breg Vozuze. Italijani so sicer podrli za seboj vse mostove, a naši so kljub temu potisnili Italijane dne 9. marca tako daleč, da je razdalja med našimi postojankami in prvimi valonskimi utrdbami samo še 10 do 15 km. Kako se bodo dogodki pred Valono nadalje razvijali, se radi grške občutljivosti ne upamo prerokovati. Čakati je torej treba novih dogodkov. Od dne 9. marca naprej uradna poročila zopet poročajo o bojih v Albaniji na kratko: „Neizpremenjeno.“

Rusko bojišče.

Avstrijska in nemška poročila pravijo, da se na tem bojišču ni zgodilo v zadnjem času nič novega in posebnega.

Francosko bojišče.

Francoski odpor pri Verdunu je zelo močan. Na izhodni strani trdnjave so Nemci vzeli utrdbo Vaux, a so jo zopet izgubili. Pač pa so Nemci nekoliko napredovali na izhodno-južni in zahodno-severni strani, vendar pa to napredovanje še ni odločilno.

Vse seveda napeto pričakuje, ali se bo Nemcu posrečilo vzeti Verdun in preluknjati francosko fronto. Ako se posreči, potem so Francozi izgubljene, izgubljena menda za četverosporazum tudi vsa vojna, mir bo blizu. Ako se ne posreči, potem se bo vojska nadaljevala še vsaj eno leto, ker četverosporazum ne bo hotel skleniti vojske. Razumljivo je torej, da je zanimanje za verdunsko bitko tako veliko.

Turška bojišča.

Poročila, ki prihajajo iz Carigrada, pravijo, da so Turki dosegli dne 11. marca v Mezopotamiji in v Arabiji znatne uspehe. V bitki pri kraju Meshah v Mezopotamiji so Turki porazili Angleže, ki so imeli baje 5000 mrtvih. V Arabiji, v pokrajini Jemen, so Turki severno od morske ožine Acan ustavili prodiranje Angležev in jih pognali v beg. Z drugih turških bojišč nič novega.

Slovenski topničarji na povratku z Galipolja.

Iz Carigrada smo dobili dne 14. marca sledeče pismo slovenskih topničarjev z Galipolja. Pismo je bilo oddano v Carigradu dne 24. februarja:

Za slovo iz polotoka Galipolja hočem častitim bralecem „Slovenskega Gospodarja“ poročati, kako smo preživeli zadnje dni avstrijski topničarji od avtomobilne baterije števil. na tem, po vojski opustošenem kraju.